

*Coneguem al soci
Lluís Muñoz*

*Novetats instal·lacions
Àrea Padel*

*49è. Campionat d'Espanya
Veterans*

*Entrevista als socis
Daniel Cornudella i
Josep Lluís Marcó*

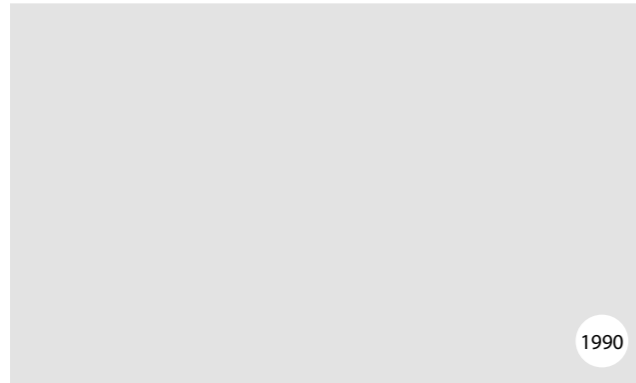
*Escola
de Tennis*

TE'N RECORDES?

Un any més, i degut en part a la gran rebuda d'aquesta secció l'any passat, tornem a fer un recopilatori d'alguns records immortalitzats al llarg dels prop de cinquanta anys de història del Club.

1989

2013

- 1977 Antoni Martínez, amb un jove Francis Roig, durant l'acte d'entrega de premis dels Campionats Socials
- 1979 Isidre Tenas, Germán Loewe i Santiago Martí
- 1980 Equips d'handbol femení del CTLL
- 1989 Foto de grup del mític torneig "24 hores de tennis"
- 1990 Foto de grup de l'Escola de Tennis
- 1994 Sopar de cloenda del Torneig del Pernil
- 2013 José Mª Serra, president del Grup Catalana Occidente amb un grup de guanyadors i finalistes del XXII Trofeu Catalana Occidente

OBRA PRIVADA
Rehabilitacions
Reformes en general
Arquitectura tècnica
Obra industrial i Estructures

 972 301 073

Fax: 972 611 983

info@anemco.es

www.anemco.es

LLUÍS MUÑOZ

Soci des de fa més de 25 anys. Persona estimada pel seu caràcter amigable i positiu, sempre ha estat vinculat al món de l'esport ja sigui en la seva infància amb el futbol com després amb el tennis com a jugador d'alt nivell i membre de l'equip del CTLL. *per Sergi Mejías*

Què té de diferent el CTLL? Per mi, és que no és el típic lloc d'estiu. Aviam, de fet els que van fer aquest Club, eren gent del Reial Club de Tennis Barcelona que anaven molt per aquesta zona i van fer un club com els d'allà, és a dir, un club d'alt nivell. Això ja va fer que el Club fos diferent dels que estàvem acostumats a la costa. Jo vaig començar a anar-hi als estius amb els meus amics. Hi anava gent de nivell de diferents clubs de Barcelona, Sabadell... i ens trobàvem allà i jugàvem. A més, a l'estiu feien el Campionat Social i hi havia molt ambient.

Com vas arribar-hi al CTLL?

Bé, de fet va ser un amic meu d'allà amb el que vaig començar a jugar. Jugàvem a una pista que hi havia en una urbanització. En començar a anar per aquella zona vam dir d'anar a jugar a aquell nou club. Jo encara no el coneixia, i vam decidir anar un dia. El CTLL és un club que només veure les seves instal·lacions et deixa molt al·lucinat. Després vam demanar informació i, al cap de poc, vam veure que seria un bon lloc on jugar, ja que hi hauria molta gent i molt ambient. Ens vam decidir ràpidament.

M'imagino que la situació, en aquella època, era una mica diferent.

Més que res que llavors hi havia molts socis, més que ara. Era una època –t'estic parlant de fa 25 anys, quan jo vaig començar a anar per allà– on encara hi havia els nens amb tres mesos de vacances, les famílies... És a dir, era un club molt familiar on anava tota la família a jugar, amb els avis i els pares i tota la colla. Hi havia molt ambient. Avui dia, tens raó, ha canviat perquè ara qui va al Club és qui vol jugar a tennis o a pàdel, o anar a pilates o a l'activitat que faci. Poder ha perdut una mica l'aspecte més social de quan jo vaig començar.

El teu fort és el tennis, però que també podria ser el futbol...

El futbol és una tradició familiar. El meu avi era jugador professional. Va entrenar al meu pare 1 any a Primera Divisió. Va jugar a l'Espanyol, al Depor i al Sabadell. Nosaltres som de Sabadell i va estar jugant alguns anys quan estava a Primera Divisió. Jo vaig començar a jugar a futbol als infantils i als juvenils. Quan van fer el Cercle Sabadellès, un club de tennis, jo ja tenia 14 o 15 anys i llavors vaig començar a jugar a tennis. Em va agradar molt, vaig fer amics bons i em vaig enganxar. Al principi anava molt de bòlit perquè volia fer les dues coses a l'hora i era impossible: tenia partit d'una cosa i de l'altre, entrenaments... Finalment va ser el meu pare qui em va dir: "ja m'agrada que facis esport, però decideix-te per una cosa." I mira, em vaig decidir pel tennis.

Què és el que et va enganxar del tennis?

D'entrada, com a esport m'agradava molt. Trobava que mentre estava aquella estona dins de la pista no pensava en res més. Estava concentrat en el partit. Hi ha altres coses que també m'agraden com anar a caminar

amb la meva dona, però no m'evadeixo tant de tot. Amb el tennis és diferent. Mentre estàs a pista jugant és molt individual i no penso en res més, però també m'enganxa la part social que hi ha fora de pista: quan acaba el partit ens agrada quedar-nos una estona, fer una cerveseta i parlar una mica. També està el tema de jugar en equips on fas pinya amb el teu equip. El que m'agrada, a part de l'esport en sí, és l'evolució. A l'inici, quan encara no les toques massa, es passa una mica malament, però quan la bola ja comença a anar on vols –bé, que això no ho acabes d'aconseguir del tot– i quan comences a "tocar-la" una mica, t'enganxa.

Tu jugues bastant per parelles?

A veure, he guanyat algun torneig de dobles. I sí, va haver-hi una època on jugava bastant a dobles. Però bé, de fet va ser una etapa. Vaig jugar des dels 14-15 anys fins que em vaig casar, als 24 anys, i després vaig parar pels nens, per estar a casa. Vaig estar uns 10-15 anys que no vaig tocar la raqueta, però després, a partir dels 35-40, vaig tornar a posar-m'hi. T'he de dir que potser és l'època que més ho he gaudit, perquè és quan he valorat molt aquest espai de la meva vida on vaig una estona amb els amics a jugar. Aquesta part que t'enganxa.

Figures com Rafa Nadal han ajudat a donar-li molta projecció al tennis...

Què creus que passarà quan es retiri en Rafa?

Rafa és un referent per a tots els nanos joves, per a tot el tennis al país. Vull dir, és una persona que ha fet bé pel tennis aquí perquè ha fet que

molta gent s'enganxi. Però bé, aquí sempre hi ha hagut jugadors de molt bon nivell, jugadors de primera línia i quan en Rafa es retiri segurament sortirà un altre. No crec que sigui un factor de dir que quan ell desaparegui farà una baixada el món del tennis. Es notará perquè és un crac i ha destacat moltíssim, però tampoc com per dir que és la fi. De fet, els veterans estem jugant cada cap de setmana un ITF, que és el mateix que juguen en Rafa però en sèniors, i n'hi ha per tot el món amb un sistema de puntuació, de rànquings... En sèniors hi ha més gent que hi juga perquè amb 60 anys ja es té més temps per altres coses. És un ambient molt maco on tots ens coneixem i anem a jugar. Vull dir que l'al·licent de les grans figures, evidentment, hi és, però el tennis té molts d'altres.

Tornant al Club, m'han comentat que sempre has estat implicat en l'organització de tornejos, festes...

Sí, la veritat és que és un Club que fa que la gent se l'estimi molt. Com per exemple el meu cas: feia uns 40 anys que estava a l'altre club de Sabadell, però va ser quan ens vam ajuntar amb tota l'altra colla quan va deixar de ser només un lloc d'estiu i va començar a haver-hi més continuïtat. Ja fa uns anys que, més o menys, el 85% dels socis són de Barcelona i passa que, fora dels caps de setmana o de l'època d'estiu, baixa molt l'activitat. S'havia de fer alguna cosa, ja que és un Club amb unes instal·lacions molt grans, però a l'hivern són 4 gats. Vam començar, a unir-nos i a fer equips. Vaig tenir la idea de fer una empresa d'activitats turístiques: per exemple anar amb bicicleta, amb barca, caminades, ioga, tennis, pàdel... Ens vam posar d'acord amb el CTLL per oferir uns serveis que a ells també els hi interessa perquè al final és una manera de rendibilitzar.

Com has vist l'evolució del Club des que hi vas arribar?

A l'Escola de Tennis i a la competició s'ha anat millorant: cada vegada hi ha més nens i, als casals d'estiu, hi ha més inscrits. En aquest aspecte ha millorat. D'altra banda, la davallada de socis és una cosa difícil de lluitar perquè és un Club on els costos del manteniment són molt alts. Mantenir això amb la neteja, les pistes, el restaurant... Tot suposa un gran cost, i, per això, la davallada de socis no és una cosa que sigui fàcil de portar.

També per l'evolució de la societat, no?

El que deïem, abans passàvem tot l'estiu allà i, a certa edat, el que volies era una bici o un cotxe i fer activitats, i coses. Ara poder amb el mòbil i amb els videojocs... També hi ha molta competència. En aquella època tu eres soci del CTLL i era una cosa establerta dins de la família.

Ara hi ha tanta proposta de coses per fer que, si tu només hi vas a l'estiu, seguir sent soci la resta de l'any no és fàcil. Els que juguen més habitualment i amb més continuïtat, no tenen problema i els hi encanta i tots ens estimem molt el Club. Però entenc que no és fàcil per la gent que està tot l'any pagant les quotes quan només utilitzen el Club dos mesos a l'any. Abans era un tema més social i més familiar perquè les famílies eren socis de tota la vida... I això de mica en mica ha anat davallant. Ara és un moment on s'estan buscant noves maneres. Però bé, no és fàcil donada la circumstància aquesta de temporalitat.

Alguna idea?

Idees sempre hi ha, i els que ens estimem el Club sempre estem allà. Jo per exemple, amb el meu granet de sorra, he estat sempre involucrat i quan he pogut fer alguna cosa que podia afavorir al Club doncs perfecte. Vam tenir una idea que crec que va ser bona: oferir serveis a la gent que està allotjada als hotels prop del Club. Així vam crear l'Empordà Club on hotels es feien abonats i tenien carnets que els seus clients podien disposar, amb uns preus més avantatjats en lloguers de pistes, serveis... I això va començar de seguida però vam fer-ho de mica en mica perquè no ocasionés problemes als socis. Per exemple, no era vàlid ni al juliol ni a l'agost, ni els caps de setmana. Ho fèiem quan veïem que hi havia disponibilitat d'espai. La veritat és que això estava arrancant bastant bé, i de seguida vam tenir vuit o nou hotels, però en aquell moment va arribar la pandèmia. La idea era bona, i el temps que li vam dedicar al final va donar fruits, però va venir això i no ho vam poder controlar. Ara estem esperant que la cosa es normalitzi, però serà, més aviat, de cara a la primavera que ve.

Que valores més del Club Tennis Llafranc?

El que més valoro és lo bé que et fa sentir quan arribes allà: la gent, les instal·lacions, l'esforç que posa la gent que està portant el Club amb tota la situació de la pandèmia... I després, una altra cosa que també enganxa molt, és que la majoria de gent que anem allà som d'altres clubs o juguem a altres llocs i el CTLL és com un punt de trobada. Que la zona sigui tan maca et dona una cosa afegida que és poder anar a fer un bon partit de tennis amb un entorn amb encant cosa que, normalment, en un altre lloc d'estiu o de caps de setmana no ho tindriem. L'altre dia ho parlàvem amb la gent que són moltes coses que fan que aquest club es faci estimar i notes aquesta sensació que la gent està contenta d'estar-hi.

MOBLES I DECORACIÓ
MOBLES A MIDA
ARMARIS I VESTIDORS
CUINES
MOBLES DE BANY
PORTES
TANCAMENTS EXTERIORS
PARQUETS I TARIMES

c/ Esclanyà, 35 • c/ Torroella 109 (botiga / exposició)
17200 PALAFRUGELL (Girona) • Tel: 972 300 272 - 271
www.fusteriarocas.cat • info@fusteriarocas.cat

WJP *WJP servei de neteges de cotxes
i motors a mà*

Francisco:
643 576 662

Avda de les Corts Catalanes, 1
17200 Palafrugell (Girona)

